

Kauza Čapího hnízda, obvinění z dotačního podvodu, provází společnost od roku 2015

 pokec24.cz/blog/kauza-capiho-hnizda-obvineni-z-dotacniho-podvodu-provazi-spolecnost-od-roku-2015

josh-xy

10. 1. 2023

Kauza Čapího hnízda, obvinění z dotačního podvodu, provází společnost od roku 2015. Po skoro osm let kauza sloužila jako nástroj dlouhodobého politického ovlivňování veřejných nálad. Byla potenciální rozbuškou prezidentských voleb v roce 2023. Její vyústění bylo načasováno pět dní před volbami do funkce prezidenta. Nakonec končí přesně tak, jak po celou dobu říkal Andrej Babiš. Nevinen.

Za kauzou se skrývá tvrdá, nekompromisní, účelová politická hra, jejímž smyslem bylo pomocí falešného obvinění dlouhodobě ničit reputaci bývalého premiéra a uchazeče o úřad prezidenta.

Nyní dospěla do očekávaného konce.

Rozhodnutím soudce Jana Šotta byl Andrej Babiš, i jeho spolupracovnice, Jana Nagyová, zproštěni obžaloby v plném rozsahu. Soud rozhodl, že Andrej Babiš, ani Jana Nagyová nespáchali trestný čin.

Andrej Babiš je od roku 2013 a především 2017 hybnou postavou české politické scény. Je politikem, který se dokázal postavit provázané polistopadové moci, kartelu politických, ekonomických a byznysových zájmů i dosavadní hegemonii médií. A uspěl.

Podstata věci je velmi prostá.

Babiš je vyzyvatel, který dokázal vyhrát volby. Převzít vládu. Vládnout po celé funkční období.

Předat vládu a vést opozici. Nyní kandiduje na prezidenta. ANO navíc pravidelně dál vyhrává volby. A strana má potenciál vrátit se k vládním kormidlům.

Pro polistopadovou moc představuje zásadní ohrožení. Konkurenci. V prostředí politické konkurence musí jednotlivé partaje soutěžit o přízeň voličů. Podávat skutečný výkon. Babiš, zvyklý z byznysu, je na konkurenci zvyklý a nemá s konkurencí problém. Naopak, polistopadové politické partaje se ocitly po roce 2017 v situaci, na jakou nebyly připravené.

Babišova politika je zaměřena na potřeby obyvatel vlastního státu. Politická garnitura jej proto označuje za populistu. Ale není tomu tak. Je to klasická středová politika, vyvažující a sladující zájmy různých společenských vrstev, jejíž osou se postupně stal příklon k potřebám dlouhodobě a neúprosně vytěžovaných majorit. Což je politika, kterou má nominálně provádět levice. To, že byl Babiš, jako miliardář schopen vykročit ze svých mantinelů ukazuje, že má jednoduše schopnost vystihnout správný směr.

Ale nejde jen o Babiše. Konkurenci tvoří i SPD, komunisté, nebo alternativní či vlastenecké proudy.

Všechny tyto politické proudy jsou ve vztahu k polistopadové moci v podobném postavení. Tomio Okamura, šéf SPD si prožil celá léta útoků, osočování, nepokrytých urážek. Vlastenecká scéna je hodnocena jako dezolátská, proruská, ohrožující systém. V různé

míře jsou pak tyto proudy ostrakizovány v názorech. Nemusím připomínat vypínání serverů, trvalé napadání alternativy, vznik jakéhosi nového úřadu dohledu nad médii, zastoupené Klímou a další skutečnosti.

Babiš, jako člověk, který stojí v čele politického zápasu je ale, přirozeně, podroben nejtěžším, až hraničním zápasům o samotnou existenci.

Politická konkurence je princip, který se zde teprve účinně etabluje. Postupně přinese rozumně koncipovanou ekonomickou politiku, reformu politického vedení státu, podporujícího rozvoj infrastruktury, ekonomiky, byznysu, médií i fungování osy institucí. Myslím, že výrazně promění i mezinárodní politiku země, která by Česku měla přinést potřebnou změnu v postavení státu na mapě Evropy. Od německé montovny k sebevědomé zemi, produkující špičkové finální sestavy.

V zásadě, v souboji jde o běžný politický střet mezi vyzyvatelem a etablovanou mocí. Naprosto běžný jev v prostředí západních demokracií. Ale zde si jak politici, tak většina médií vyložila tento běžný konkurenční zápas jako zápas o samotnou podstatu demokracie.

Ve skutečnosti nikdy nešlo o zápas o demokracii. Šlo a jde pouze o to, aby si polistopadová moc a její spřízněnci udrželi své postavení. O moc samotnou.

Polistopadová moc se chovala a chová jako monopolní držitelé moci z éry úsvitu kapitalismu. Namísto přirozené změny a korekce vlastních politických programů, zrušení kabinetní politiky či krmení veřejnosti floskulemi o demokracii se jednoduše pokusili zničit konkurenci. Použili trik, starý jako politika sama.

Mediální kauzy jsou odvěkým nástrojem politiky. Myslím si, že mediální kauzy jsou dnes už jediná doména, ve které je možné přiznat polistopadovým stranám jednoznačný prim.

Je to efektivní. Kauzami lze neustále torpédovat mysl lidí. Vytvářet přesvědčení, manipulovat, získávat podporu a souhlas. Metoda, která dělá z Babiše ohrožení, je také odvěká. Je to hra na vnitřního nepřítele. Demokracie.. Společně vnímaných hodnot.. Etiky..

Vyjde to totiž levněji, než se pokusit pracovat pro polis. Reformy jsou drahé, náročné na provedení.

Kdežto mediální kauzy umožňují jak ničit politickou konkurenci, tak také udržovat vlastní voličstvo v semknutém tvaru, lidí, bojujících „za demokracii“. A především, proti Babišovi.

Kdyby byl Babiš podnikatelem, jako je například Bakala, nebo kdokoliv podobný, sypal peníze do stranických kas, projevoval okázalé nadšení pro Havla, Pekarovou a Fialu, patrně bychom o něm nikdy neslyšeli. Nebo jen pochvalné mručky o schopném miliardáři, který zde vybuodoval prosperující český potravinářský a chemický koncern.

Celá série pseudokauz, které zasahují přesně do myslí a srdcí lidí měla a má jediný smysl.

Omezit, nebo zcela zastavit nástup nevídaného, schopnějšího a fakticky na zdejších probratřených politických relacích nezávislého člověka.

Pro obrovskou skupinu lidí to bude velmi, velmi obtížné pochopit. Babiš nepředstavuje ohrožení ničeho. Je jen pouhý politický konkurent. A také. Stali se obětí dlouhodobé manipulace.

Připomeňme si. Ve velmi stručném přehledu, často velmi komplikovaných kauz.

Kauza Capiho hnízda měla za smysl vykreslit Babiše jako defraudanta dotačních titulů. Tedy přesně to, co bylo typickou praxí polistopadových stran. Kdo si pamatuje, například, na kauzu rozkrádání dotací ROP Severozápad, ví, že se na nich podílely rovnou měrou představitelé vládních ČSSD i ODS. Hrozivá kauza rozkrádání

dotací stranickými činovníky ODS a ČSSD, zahrnující funkcionáře stran, podnikatele a úředníky skončila rozsudky, dlouholetými tresty a sankcí EU ve výši 2,5 miliardy korun.

Když si zadáte termín Čapí hnízdo do Googlu, vyjede vám přibližně 15 200 000 výsledků.

Z nichž, odhaduji, 90% se bude věnovat samotné kauze. A z nichž 90% referuje o kauze v poloze, kdy je Babiš před veřejností prezentován jako dotační podvodník.

Tato uměle vytvořená kauza měla a má dlouhodobý a obrovský dopad na veřejnost. Ale byla to po celou dobu jen bohapustá lež. Podobně, jako další babišovské kauzy.

Mělo by nás to přivést k přemýšlení.

Proč se tohle celé divadlo vlastně neustále děje?

Kauza zavlčení Babišova syna znechutila veřejnost. Stála na nepravdivém obvinění, že Babiš zavlkl vlastního syna kvůli Čapímu hnízdu na Krym. Jak ukázal soudní proces, nebyla to pravda. Případ byl policií 19.1.2022 jednoduše odložen. Policie oznámila, že dál se údajným zavlčením AB mladšího nebude zabývat.

Přeloženo. Opět, byla to lež. Zaměstnávala veřejnost po několik let. Její iniciátoři, Slonková a Kubík ze Seznam TV ji uvedli 12. listopadu 2018 formou „dramatického investigativního vyšetřování“. Na vysledování Babiše ml. se podílel BellingCat. Kauza sloužila jako argument pro podporu demonstrací, pořádaných Milionem chvilek. Politici jako Jurečka okamžitě požadovali a prosadili hlasování o nedůvěře vládě. Měla i absurdní momenty.

Babišovi byla odmítnuta možnost položit věnec k památce 17. listopadu. Mediální masáž a především hysterie kolem demonstrací Milionu chvilek však nakonec k potřebnému pádu vlády nevedly.

Trvalo ale čtyři roky, než soud tuto kauzu smetl ze stolu. Když si přečtete, jakým způsobem tato věc působila na veřejnost, v obrovské záplavě článků, pod Babišovými statusy, nemluvě o době demonstrací, máte odpověď, čemu posloužila.

Jediný, kdo zachoval soudnost, byl prezident Zeman. Označil tehdejší zveřejnění rozhovoru s Babišem ml. za mediální hyenismus a divokou konspiraci. Čímž skutečně i byla.

Kauza otravy Bečvy.

Připomenu jinou kauzu. Bečva. Obskurní kauza, v níž hrál hlavní roli Deník Referendum. Na podzim 2020 došlo k několika únikům toxických látek, kyanidů, do Bečvy. Případ začala vyšetřovat Česká inspekce životního prostředí, později kauzu převzali kriminalisté ze Zlínského kraje. Od počátku bylo zřejmé, že odpady má v gesci Energoaqua, provozující v areálu firmy čistírnu odpadních vod. Z firem v areálu produkuje odpad s obsahem kyanidů jediná firma, LISS. Odpady jsou přebírány v uzavřených kontejnerech, odděleně neutralizovány chemií a teprve po odstranění kyanidů jsou tyto odpadní vody dále čištěny společně s ostatními průmyslovými vodami.

Deník Referendum viděl věci jinak. Jeho “investigativní reportáž“ odstartovala skandál. Důvodem byla blízká DEZA, patřící do koncernu Agrofert. V tom okamžiku kauza nabrala v Česku obvyklý směr. Byla zřízena parlamentní komis, před DEZOU se promenovali a fotili politici jako Pekarová, činnost komise do médií komentoval Gazdík, Jurečka. Nešetřili kritikou k činnosti ČIŽP. Vondra přispěl zasvěcenými komentáři a kauza byla na světě.

Parlamentní komise sestavila zprávu, v níž v podstatě přitakává investigaci Deníku Referendum a kritizuje práci policie.

Jak se ukázalo, teorie Deníku Referendum a parlamentní komise suše ukončilo vyšetřování Policie ČR. V červnu 2021 vznesla policie obvinění jediné osobě, a to řediteli společnosti Energoaqua z

Rožnova pod Radhoštěm, Oldřichovi Havelkovi. DEZA s celou kauzou neměla nic společného.

DEZA na Deník Referendum podala žalobu za poškození pověsti. Stejně tak ČIŽP se vysmál parlamentní komisi. Ve své zprávě konstatuje, cituji, že „*se jedná o chaotickou a záměrně tendenční zprávu. Její autoři buď vůbec neumějí pracovat s fakty, anebo jsou to politici bez zodpovědnosti, vedení výhradně politickými motivy bez ohledu na pravdu a fakta.*“

Co je podstatné na této kauze? Aktéři, politici ve vrcholných funkcích, i média rovnou využili kauzu k útokům na Babiše.

Když čtete komentáře z té doby, směřující k Babišovi, masová indoktrinace skončila způsobem: Babiš = travič Bečvy.

Estébé

Pokračujme další kauzou. STB. Dosud neuzavřená kauza, ve které chybí ústřední důkaz. Vázací akt s podpisem samotného Babiše. Kdyby existoval, bylo by jasno. Věřím, že by média jednala ve svých obviněních naprosto oprávněně. Ale není tomu tak. Médii je vytrvale porušován princip presumpce nevinny. Díky vytrvalé masáži je společnost, odhaduji, většinově přesvědčena, že Babiš v bratislavské vinárně U obuvníka podepsal spolupráci s tajnými službami.

Pravdou ovšem je, že bez vázacího aktu s podpisem je tohle tvrzení k ničemu.

Psal jsem o té věci vícekrát. A znovu připomenu zásadní věci. Výmazu z registrů se domohly stovky lidí. S poukazem na to, že STB na ně vedla složky bez jejich vědomí a souhlasu. STB monitorovala podniky zahraničního obchodu, kde Babiš pracoval, systematicky. Potvrdilo mi to více lidí, kteří za socialismu v těchto podnicích pracovali. Museli chodit na kobereček a estébáci se je snažili vytěžovat.

Stovky lidí po revoluci zažalovali slovenský Ústav národní paměti a uspěli. Babiš uspěl také, třikrát. Ale jeho případ, poté, co se stal významným politikem se stal, jak jinak, zlomovým. Protože s Babišem tato praxe náhle skončila.

Ústavní soud rozhodl, že už není možné žalovat UNP. Když se Babiš dovolával Evropského soudu, o možnost zažalovat Slovensko, aby dosáhl očištění svého jména, Evropský soud jej k nemalé radosti zdejších oponentů odmítl.

Úplně stejně vehementně a přesvědčivě média, jako v kauze STB, média i politici, mluvili v kauzách Čapího hnízda, zavlčení syna Andreje na Krym, DEZY, dotačních podvodů, pokusů zastavit dotace Agrofertu, což jak se ukázalo, bylo opět, zrušeno. Nebo, předvolební pseudokauza **Pandora Papers** novinářky Holcové, spuštěná tři dny před klíčovými parlamentními volbami 2021.

V zásadě, nepovažuji spolupráci s STB za jednoduchý laps, který je možné odmávnout.

Ale co odmítám více, je vypreparovaná kauza, která je po léta vyživována a vrací se, systematicky v okamžiku klíčových střetů, voleb nebo obtížných politických situací. Důsledně popírající presumpci nevin.

Babiš vytrvale říká, že dosáhne očištění svého jména.

Podobně, jako v kauze Čapího hnízda, Dezy, dotací, či obvinění ze zavlčení syna na Krym.

Vytěžování syna Andreje Babiše

Nejodpornější kauzou bylo zavlčení syna Andreje Babiše do zdejších mediálních a politických tahanic.

Kauza Čapího hnízda byla 30.8.2019, tedy už před třemi a půl rokem, dozorovým zástupcem Šarochem zastavena. K obnovení procesu došlo na základě „nových skutečností“. Onou novou skutečností byly

výpovědi Babišova syna Andreje.

Nechci se dotýkat rodinných záležitostí rodiny Babišů. Je mi to, na rozdíl od lidí, kteří Babiše mladšího vtáhli do dění, naprosto žinantní. Tedy jen věcně shrnu podstatné.

Babiš mladší poskytl řadu prohlášení, v nichž nejprve obvinil svého otce z únosu a zavlčení na Krym. To k němu přitáhlo pozornost Babišových oponentů. Po čase se v pražských restauracích objevila zvláštní sestava. Babiš ml. s nejtvrdějším jádrem Babišových odpůrců, kteří mu narychlo vytvořili prostředí uznání, za akce, vedené proti jeho otci.

Babiš ml. se zapojil do konfliktů na Babišových mítinzích, za přímé účasti jeho loutkovodičů, například režiséra Víta Klusáka. Faktem je, že Babiš mladší má, bohužel, psychické problémy. Je mi o tom nepříjemné mluvit, ale je nutné věc uvést v kontextu. Jeho komplikovaná vyjádření proběhla sítěmi.

15.12. 2022, během soudního procesu Čapího hnízda potvrdila média zprávu, že Babiš ml. trpí schizofrenií.

Nicméně, právě výpovědi Andreje Babiše mladšího se staly základem pro obnovení procesu.

Soudce má právo rozhodnout, jestli je svědek schopen vypovídat. Babišovi ml. to bylo umožněno.

Jádro kauzy se ale stejně nakonec točilo kolem faktu, zda Babiš s Nagyovou vyčlenili společnost Farma Čapí hnízdo z Agrofertu účelově. Proto, aby mohli požádat o dotaci pro malé a střední podniky.

Či šlo o rozhodnutí, jestli firmy, Čapí hnízdo i Agrofert nepůsobily na stejném trhu, což by v řeči práva znamenalo, že jsou navzájem kapitálově provázané a jako takové nemají nárok na dotaci.

Klíčovou věcí je samotný skutek, nekalý záměr, který se neprokázal.

Považuji zneužití Babišova syna a vtažení do soudního procesu jeho i pokusů vtáhnout do procesů Babišovu rodinu za mimořádně odpornou praktiku. Babiš ml. nic nového do případu nevnesl. Jen se znovu zopakovala situace, kdy byl proces uměle prodloužen, do doby, kdy jeho vyústění koliduje s termínem klíčových prezidentských voleb. Ke cti justice slouží, že soudce Šott k těmto okolnostem, podle vlastních slov, nepřihlížel.

Justice, na rozdíl od médií a politiků si je o poznání více vědoma své zásadní role.

Politika, justice i média mají ve společnosti určující roli.

Je absolutně v pořádku, že média plní roli zuřivého psa, pronásledujícího špatné a nečestné politiky. Podvodníky. Zločince. Darebáky.

Padni komu padni je ale určující princip médií. Ke kterému jsme ještě nedospěli.

Média mají zásadní roli objektivního zprostředkovatele reality. Mají povinnost být přesné, objektivní, věcné a naprosto pravdivé.

Od objektivitvity médií se odvíjí způsob, jakým do značné míry prožíváme realitu. Pokud média neplní svou roli a jejich výstupy vytváří pokřivenou verzi světa, náš svět se stává pokřiveným. Deformovaným a dysfunkčním.

Což ve výsledku vede společnost do propasti.

O Babišových kauzách jsou napsány tisíce článků, poznámek, desítky tisíc statusů. Které vytvořily stonásobně, tisícinásobně větší množství interakcí. Tento stručný výtah z kauz, velmi stručný, psaný z hlavy, v jednom zátahu, omlouvám se, říká, že dlouhodobé tažení proti Babišovi vytvořilo ve společnosti určitý obraz. Nejen o něm. Ale o politice, médiích, společnosti.

Ale ten obraz je falešný.

Babiš sám, když se k němu vrátím, může být a on i je velmi úspěšný. Má tah na branku a recept na úspěch. Může to být člověk, který svůj recept na úspěch pomůže prosadit v měřítkách celé společnosti. A posunout ji.

Jak se říká, doma není nikdo prorokem. Myslím si ale, že tvrdá měřítko, uplatněná na Babiše, by měla být uplatněna na všechny stejně. Měříme stejným metrem.

Pokud bychom měli stejná měřítko na všechny aktéry politické scény, tvrdá, přesná, ale férová, je jisté, že jako společnost bychom se o dost posunuli.

Je na zvážení, a to prosím, tuto otázku, posouvám směrem ke kolegům v mediální branži. Jestli není čas změnit kurz.

Protože rozhodnutí, jestli jsme novináři. Nebo propagandisty. Tvůrci. Nebo otroci hypoték a majitelů médií. Je prostě jen a jen na nás. Na nás samotných. Děkuji.

sdíletj na